

Jan Wiśniewski

Obrazek z roku 1863

Niepodległość i Pamięć 20/1-2 (41-42), 144

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Obrazek z roku 1863¹

poświęcony p. Józefowi Wojdackiemu i p.p. Weteranom Radomskim

Idzie lasem
Kaszle czasem
Dziadek stary...
Na swe bary
Włożył spory
Taból wory...
Z różańcami,
Szkaplarczami...
W rękach lachy
Psom na strachy...
Kaftan bury
Łaty, dziury,
I nie modne
Szyte spodnie,
Rzemień kuty...
Ot i cała
Okrywała
Garderoba
Jak Hioba
Dziadka tego
Kaszlącego
Kawał drogi
Bołą nogi
A tu trzeba
Nie dla chleba
Lecz dla ziemi
Służyć niemi!
.....
Naraz w ciszy
Stary słyszy
Tentent koni
Ktoś go goni
Kto to taki?
Czy kozaki?
Nadbiegają
„Stój” wołają...
Ktoś ty bratku?

Mów no dziadku,
Dziad z ukosa
Patrzy: kosa
Czaple pióra...
Nad czapkami
Krakuskami...
„Mów no prędeży
Czy prócz nędzy
Masz, Hiobie,
Co przy sobie?”
Dziad się skłania
Na pytania,
List wyjmuje
Pokazuje
Go wodzowi
Niech się dowie!
Wódz list czyta
Już nie pyta...
Salutuje
I całego
Dziada tego,
Przebranego,
Oficera
Grochowskiego...
–„Hej majorze,
Daj ci Boże!
Zdrowie, siły,
By służyły
Nadal ziemi...
Boś z ważnymi
Rozkazami.
Depeszami,
Szedł od pana
Marjana!”².

1915 r.

¹ J. Wiśniewski, *Bajki i rymy*, tom IV, Radom 1936, s. 76.

² Marjana Langiewiczza, dyktatora powstania.